

anvende disse Love, ske, at en eller anden af dem, som skal afstaa Jord, ikke faar fuld Erstatning, og det kan endnu langt lettere ske, ja det er vel endogsaa Regelen, at den paagældende mener, at han skulde have haft meget mere, end han fik. Saadant skal man naturligvis ikke lægge alt for megen Vægt paa, da han er interesseret i Sagen, men der kan altsaa være Tale om, at man kan komme til Uretfærdighed, det ligger i den menneskelige Ufuldkommenhed, at en Lov, selv om den i og for sig vil være nok saa retfærdig og rigtig, gennem Anvendelsen kan blive mindre fuldkommen og føre til Uretfærdigheder. Men derfra er der et uhyre langt Spring til at give Loven saaledes, at dens Regler paa Forhaand maa erkendes at føre til, at der ikke gives fuld Erstatning, at der altsaa bliver Uretfærdighed. I øvrigt har Ministeren ganske Ret i sin Bemærkning om, at det, der for mig er Hovedsagen, er, at Lovforslaget ikke byder fuld Erstatning, det er det væsentligste Angrebepunkt og det, som efter min Mening gør, at den strider mod Grundlovens § 82. Men een Ting maa jeg fremhæve ved Siden af det, som jeg gjorde opmærksom paa, at der ikke er Tale om at give almindelige Retsregler for Afgifter af en vis Art, men man udtager et vist vilkaarligt valgt Indbegreb af de nuværende Afgiftsydere, medens man ikke tager andre med under samme Vilkaar. Og man kan ikke paa nogen Maade forhindre, at de samme Afgifter lægges paa de samme Ejendomme eller andre Ejendomme, der senere i Tiden frasælges Bøndergods. Det har jeg overmaade meget imod, og det gør, at man ingenlunde kan sige, at her er Tale om Almenvellet. Her er Tale om et Hensyn til bestemte, vilkaarligt valgte Personer. Det er en Betragtning, jeg ogsaa lægger megen Vægt paa, og som har Betydning for mig, naar jeg mener, at Lovforslaget ikke fyldestgør Grundlovens § 82.

Jeppesen: Med Hensyn til min Udtalelse om, at den ærede 2den Landstingsmand for 3die Kreds (Ole Hansen) havde stillet sig afvisende overfor Lovforslaget, skal jeg sige, at jeg kunde ikke opfatte det ærede Medlems Udtalelser anderledes end, at de indeholdt en ret stærk Kritik af det Lovforslag, som hans Meningsfæller i Folketinget har stemt for. Imidlertid skulde det glæde mig meget, hvis jeg har taget fejl, og det ærede Medlems sidste Udtalelse vidner jo ogsaa om, at han gerne vil bidrage til at føre dette Lovforslag igennem.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Til det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) vil jeg sige, at naar det ærede Medlem har opfattet mig, som om jeg spurgte, hvorfra det ærede Medlem havde denne Oplysning om den halve Million, som Universitetskvæsturen havde opgjort Tabet til, da var det ikke det, jeg spurgte om; jeg ved meget vel, hvori det ligger. Det, jeg spurgte om, og det, som jeg betvivlede var rigtigt, var dette, hvorledes Universitetet og Nationaløkonomerne kunde vide, hvad Kapitelstaksterne vil blive i de Aar, der kommer. Det er det, det kommer an paa.

Nu siger det ærede Medlem og gentager, hvad han sagde i sit første Foredrag, at her tager man en vis Art af disse Afgifter, men ikke dem alle. Jeg har sagt i det andet Ting, og det vil jeg gentage her, at jeg har ikke det mindste imod at tage dem alle med, hvis man kan enes derom; men jeg troede, at man, inden man gik videre, vilde kræve Oplysninger, som det ikke har været mig muligt at skaffe, fordi det er i høj Grad vanskeligt at skaffe dem; thi det drejer sig om Forhold, som ganske vist ligner disse noget, men dog er en Del forskellige derfra. Man bliver nødt til at undersøge Skødeprotokoller for at se, hvorledes disse Afgifter er blevet lagt, og hvordan i det hele Forholdet er mellem Yder og Nyder, før man kan stille Forslag om at ændre dette Forhold. Derfor har jeg foreslaaet i det andet Ting — og med Hensyn dertil fik jeg Tilslutning fra de tre Partier —, at vi nu vedtog det foreliggende Forslag eller søgte at finde en Form for Aflysning, som kunde give fuld Erstatning; saa skaffede Ministeriet Oplysning om de andre Afgifter, som ligner disse, og derefter kunde man gaa videre til næste Aar. Jeg tror, det vilde være den forstandigste Maade at gribe den Sag an paa, for saa vidt man ønsker, at Lovforslaget skal vedtages før 1917. Men hvis man ikke ønsker det, og hvis man finder det lige gyldigt, om det bliver i Aar eller næste Aar, og man ikke har noget imod, at Arvefæsteafgiftsyderne kommer til at betale de høje Kapitelstakster, der ganske sikkert vil komme ogsaa for 1916, er det noget andet, saa har vi Tid til at skaffe alle de Oplysninger, som det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) kræver. Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds syntes, at der maatte have været Tid til at skaffe de ønskede Oplysninger i det halve Aar, der er gaaet siden Oktober. Jeg har ikke haft tilstrækkelig Tid til at skaffe dem, og